

ผู้ชายที่แสดงบทบาทผู้หญิงในละครของรัชกาลที่ 6

Males Performing Female Roles

in the Dramas of King Rama VI

รัชดา โชติพานิช (Rachada Chotipanich)¹

สุรพล วิรุฬห์รักษ์ (Surapone Virulrak)²

Received: May 29, 2021

Revised: July 8, 2021

Accepted: August 20, 2021

บทคัดย่อ

ด้วยข้อห้ามทางจารีต วัฒนธรรม ศาสนา และกฎหมายของหลายประเทศในอดีต ที่ห้ามผู้หญิงแสดงละคร ทำให้ต้องใช้นักแสดงเพศชายแสดงบทบาทผู้หญิงในละคร แม้มีการยกเลิกข้อห้ามดังกล่าวแล้ว แต่ยังคงมีผู้ชายแสดงบทบาทผู้หญิงอยู่จนถึงปัจจุบัน บทความนี้ เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว กับการสร้างนาฏกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอผู้ชายที่แสดงละครเป็นตัวนางหรือ เป็นผู้หญิงในละครของรัชกาลที่ 6 โดยพบว่า ในประเทศไทย หลังจากมีประกาศใน รัชกาลที่ 4 พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้ผู้หญิงแสดงละครข้างนอกราชสำนักได้ ทำให้มีผู้หญิงแสดงร่วมกับนักแสดงชายบ้าง หรือเป็นคณะละครหญิงล้วนบ้าง แต่ทว่า การใช้ผู้ชายแสดงบทบาทผู้หญิงนี้ ก็ยังคงมีอยู่ และมีใช้เรื่องผิดปกติในสังคมยุคนั้น แต่อย่างใด นอกจากนั้น ในสมัยรัชกาลที่ 6 มีการฝึกหัดเล็ก ข้าราชการบริพาร เสือป่า

¹ หลักสูตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทยศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Doctor of Philosophy Program in Thai Theatre Dance, Department of Dance,
Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University

² ภาควิชาภาษาไทยศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Department of Dance, Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University

นักเรียนนายร้อย ที่เป็นผู้ชาย แสดงบทของผู้หญิงทั้งในการแสดงโขนและละครเรื่อยมาจน พ.ศ. 2463 หลังจากพระองค์ทรงมีพระราชประสังค์จะมีฝ่ายใน จึงเริ่มปรากฏนักแสดงสมัยเล่นผู้หญิงร่วมแสดงละครในคณะละครศรีอยุธยา many ปรากฏต่อสาธารณะเป็นครั้งแรก และแสดงมาตลอดรัชสมัย

คำสำคัญ: ผู้ชาย, บทบาทผู้หญิง, ละคร, รัชกาลที่ 6

Abstract

According to traditional, cultural, religious, and legal taboos of many countries in the past, women were prohibited from acting on stage. Therefore, female roles in the dramas could only be performed by male characters. Nowadays, although such prohibition has been lifted, males still can be seen playing women roles in the dramas. This article is a part of a thesis focusing on His Majesty King Maha Vajiravuhd and his drama inception. The purposes of this article were to present males who played female roles in the drama of King Rama VI. The study found that in Thailand, after King Rama IV allowed females to perform on stage outside the royal court, many dramas were performed by both males and females or all-female theater troupes. However, males still performed female roles and were not seen as unusual in the society. During the reign of King Rama VI, chamberlains, royal court officers, scouts and male students were trained to play female roles in Khon and dramas. Until 1920, after King Rama VI had wished to have a fiancée, amateur actresses began to appear and participated in Sri Ayuthayaram troupe for first time and performed in many dramas throughout the reign.

Keywords: Males, Female Roles, Dramas, King Rama VI

บทนำ

การใช้ผู้ชายแสดงบทบาทผู้หญิงในละครมีมานานแล้ว ในต่างประเทศนั้น กฎหมายหรือข้อบังคับที่รัฐออกห้ามมิให้ผู้หญิงแสดง ด้วยขนธรรมเนียมที่เห็นว่า ผู้หญิงควรอยู่แต่ในบ้านเรือน หรือการจำกัดสิทธิของผู้หญิงมิให้เท่าเทียมกับชาย หรือ เพื่อป้องกันการกระทำผิดศีลธรรมนั้น ทำให้หลายประเทศต้องใช้ผู้ชายแสดงในบท ผู้หญิงแทน นักวิชาการปัจจุบันให้นิยามการแสดงข้ามบทบาทเหล่านี้ว่า การเปลี่ยน เพศภาวะ transgender role cross-sex acting หรือ cross-dressing บ้าง

การแสดงข้ามบทบาทจากชายเป็นหญิงนี้ จึงมิใช่เป็นความแปรปักษ์ใหม่ที่เกิดขึ้น ในสังคมไทยในสมัยนั้น ในฐานะของผู้แสดง นับว่าเป็นการท้าทายความสามารถของ ผู้แสดงที่จะนำภาริยาท่าทางของความเป็นผู้หญิงมาแสดงได้สมบทบาทเพียงใด นอกจากนั้น ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ ยังพบเห็นได้จากโรงเรียนชายล้วนหรือโรงเรียนหญิงล้วนที่การแสดง ข้ามบทบาทโดยใช้ผู้ชายแสดงละครเป็นหญิงก็ยังคงพบเห็นได้อยู่ ในทางกลับกัน คณะกรรมการที่มีผู้หญิงแสดงเป็นพระเอกก็ยังมีอยู่เช่นกัน

บทความฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง พระบาทสมเด็จพระมห/repository เจ้ายุทธภักรกนก ซึ่งในการรวบรวมข้อมูลนั้นพบว่า มีเอกสารและภาพถ่าย ส่วนหนึ่งที่น่าสนใจ เนื่องจากเป็นการแสดงโดยใช้นักแสดงเพศชายแสดงในบทบาทผู้หญิง บทความนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอเนื้อหาและประเด็นที่แสดงละครเป็นตัวงานหรือ เป็นผู้หญิงในละครของรัชกาลที่ 6 โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์ รวบรวมข้อมูล จากพระราชทัตถเลขา เอกสารและภาพถ่ายจากสำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ และ หนังสือที่ระลึกในงานศพของบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเอกสารอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการอภิปราย

ผู้ชายที่แสดงบทบาทของผู้หญิง

นักแสดงที่ต้องแสดงจากชายเป็นหญิง หรือหญิงเป็นชายนั้น มีมานานในสังคม มนุษย์ เราสามารถพบเห็นการแสดงข้ามบทบาทเหล่านี้ในพิธีกรรม ในการแสดง โดยเฉพาะ การฟ้อนรำและละคร การแสดงพื้นบ้านหลายอย่าง รวมทั้งในราชสำนัก ดังยกตัวอย่าง การแสดงในต่างประเทศ ในสมัยกรีก สถานภาพของสตรีถูกจำกัด ผู้หญิงไม่ได้รับอนุญาต ให้แสดงบนเวที (Alchin, 2005) การแสดงละครชาตี โนรา ละครนอก ละครในของไทย

ในอดีต การแสดงละครลูดรุค (Ludruk) ในภาษาของอินโด네เซีย ใช้ผู้ชายแสดงในบทผู้หญิง (Thowok, 2015) และบางอย่างเกิดในพิธีกรรม อย่างพิธีกรรมไหว้ฟีและวิญญาณของพม่าผ่านร่างทรงที่เรียกว่า นัตพเว (Nut Pwe) นำผู้ชายมาสวมชุดผู้หญิงเพื่อร่ายรำในพิธีขึ้นไม่กี่ผู้ในหมู่บ้านและการขอฝน การใช้ผู้ชายแสดงงบทบาทผู้หญิงนี้ ยังมีปรากฏให้เห็นอยู่ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ บทความนี้ ยกตัวอย่างการแสดงข้ามเพศในประเทศไทยและต่างประเทศ โดยมีเกณฑ์ในการเลือกว่าเป็นการแสดงอัวรอย่างผู้ชายที่แสดงงบทบาทผู้หญิงในนาฏกรรมประเภทต่าง ๆ ที่พожะมีข้อมูลประวัติและภาพถ่ายซึ่งพบว่ามีข้อมูลจำนวนมากที่แสดงให้เห็นว่า มีการแสดงข้ามบทบาทกันมาตั้งแต่ในอดีตทั้งเป็นชนบธรรมเนียม เป็นทั้งการแสดงที่สืบท่อ ๆ กันมาเป็นเวลากว่า ตลอดจนเป็นค่านิยมและเป็นการแสดงภายในเชื้อชาติของภูมิภาคต่าง ๆ ฯลฯ มีนักแสดงเพศชายจำนวนมากที่มีชื่อเสียงจากการแสดงงบทบาทผู้หญิงซึ่งผู้สนใจสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้ ในบทความนี้ ขอยกตัวอย่างพอสังเขป ดังต่อไปนี้

เอ็ดเวิร์ด คีนแอกสตัน (Edward Kynaston) นักแสดงข้ามเพศในอังกฤษ

ในประเทศอังกฤษ สมัยพื้นฟูศิลปวิทยา ราว ค.ศ. 1485-1642 ผู้หญิงถูกจำกัดให้อยู่แต่ในบ้าน ด้วยถือว่าบ้านนั้นเป็นที่อันตรายสำหรับผู้หญิง สถานภาพทางสังคมของผู้หญิงจึงด้อยกว่าผู้ชาย โดยเฉพาะในการแสดงละครเวที (Worthen, 1996, p. 166) ละครยุคที่เชคสเปียร์ยังมีชีวิตอยู่ ผู้หญิงยังถูกห้ามแสดงบนเวที ดังนั้นในการแสดงละคร จึงใช้เด็กผู้ชายแสดง เรียกว่า boy player เนื่องจากร่างกายยังไม่สูงใหญ่และเสียงยังไม่แตกหนั่น ตัวอย่างนักแสดงชายที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งของยุคคือเอ็ดเวิร์ด คีนแอกสตัน (Edward Kynaston) เป็นที่รู้จักกันในชื่อเนด คีนแอกสตัน (Ned Kynaston) (เกิดปี ค.ศ. 1640 เสียชีวิตปี ค.ศ. 1706) เขาสามารถแสดงได้ทั้งบทหญิงและชาย จนกระทั่งปี ค.ศ. 1660 ประเทศไทยและสังคมอนุญาตให้ผู้หญิงแสดงละครบนเวทีได้ นักประวัติศาสตร์ด้านการละครสันนิษฐานว่า เขายังคงแสดงขาวอังกฤษคนสุดท้ายที่แสดงงบทบาทผู้หญิงในละคร (Howe, 1992, p. 25)

ภาพที่ 1

Edward Kynaston



Noted. From *National portrait gallery*, by R. Cooper, 1818, <https://www.npg.org.uk/collections/search/portrait/mw141137/Edward-Kynaston>.

เหมย ลัน พาง (Mei Lan Fang) นักแสดงข้ามเพศในอุปรากรปักกิ่ง

จิ้ว คือ การแสดงประเภทอุปรากรที่ผสมผสานการแสดง การขับร้อง เจรจาและท่าทางของนักแสดง ในสมัยราชวงศ์ชิง เนียนหลวงย่อ่งเต็กหนดให้อุปรากรปักกิ่งเป็นศิลปะขั้นสูง นักแสดงทั้งหมดต้องเป็นผู้ชายเท่านั้น ผู้ชายที่แสดงในบทนางเอก เรียกว่า นางเอกชาย (男旦 nán dàn) แต่ในสมัยต่อมา เมื่อเริ่มยุคปฏิวัติวนธรรมของพระคุณมีวินิสต์ พ.ศ. 2492 เพื่อสิทธิความเท่าเทียมระหว่างหญิงและชาย เป็นผลให้คณะจิ้ว เปิดรับนักแสดงผู้หญิงเข้ามาฝึกฝนด้วย ส่วนอีกเหตุผลหนึ่งที่ใช้นางเอกที่เป็นผู้ชายแสดง เนื่องจากจิ้วปักกิ่ง ใช้หานองซีฟิ (西皮 xīpí) และเออร์หัง (二黃 èrhuáng) เป็นหลัก โโนเสียงของตัวนางเอกจึงถูกปรับจากขนบนจิ้วสมัยโบราณให้เหมาะสมสำหรับผู้ชายแสดงด้วย เพราะปกติผู้ชายจะมีเสียงทุ้มกว่า ต่ำกว่าผู้หญิง เมื่อร้องเสียงแเปลง การใช้เสียงหลบไม่ใช่เสียงแท้ จึงกลายเป็นเทคนิคของการใช้เสียงในการแสดงที่มักใช้ในตัวนางเอก สำหรับนางเอกชายที่มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลกเป็นที่ยอมรับกัน คือ เหมย ลัน พาง (เกิดเมื่อ พ.ศ. 2437 เสียชีวิตเมื่อ พ.ศ. 2504) เขานำจิ้วปักกิ่งออกไปแสดงในต่างประเทศจนเป็นที่รู้จักในระดับโลก โดยปรับเปลี่ยนวิธีการแสดงแบบเดิม ๆ เป็นแบบใหม่ การเล่น การร้อง

การออกแบบเครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า รวมถึงการแสดงท่าทางและเวลาในการสื่อสาร กับผู้ชม นับเป็นพัฒนาการสำคัญของจิวปักกิ่งในเวลาต่อมา (Shiue, 2014)

ภาพที่ 2

เหมย ลัน พาง



Noted. From *120th Anniversary of Mei Lanfan*, by L. Fang, 2014, http://en.chinaculture.org/info/2014-10/23/content_570582.htm

บันโดะ ทามาซบูโร (Bando Tamasaburo) นักแสดงข้ามเพศในละครคابูกิ

ในประเทศญี่ปุ่น คابูกิ (Kabuki) เป็นการแสดงที่ได้รับความนิยม มีเอกลักษณ์ ในการแต่งหน้า และการเคลื่อนไหวที่แสดงถึงความหมาย เนื้อเรื่องที่แสดงเป็นเรื่องของ สังคมชุมชนและวิถีชีวิตริมแม่น้ำ คابูกิเริ่มต้นจากการแสดงของไมโกะ (Maiko) ผู้หญิงและ ศิลปินที่เชื่อว่า อิชูโมโนะ ออคุนิ (Izumono Okuni) ต้นคริสต์ศวรรษที่ 17 ที่ก่อตั้ง คณะละครหญิงล้วน แต่หลังจากมีบางคณะพัวพันกับการแอบแฝงขายบริการทางเพศ จึงมี การสั่งห้ามผู้หญิงแสดงคابูกิ จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1629 จึงเกิดเป็นนักแสดงชายที่แสดงบท ผู้หญิง เรียกว่า อนนะกตะ (onnagata) มีการลีบ脱落ในตระกูลจากรุ่นสู่รุ่น อนนะกตะ ที่มีชื่อเสียงคนหนึ่ง คือ บันโดะ ทามาซบูโร (Bando Tamasaburo) (เกิด ค.ศ. 1950) (Daisog, 2017)

ภาคที่ 3

บันโคล ทามะละบูโร



Noted. From *Theatre Kabuki*, by H. Bruhat, 2019, <https://fineartamerica.com/featured/theatre-kabuki-bando>

ลูดรุค (Ludruk) ในอินโดนีเซีย การแสดงที่ใช้ผู้ชายแสดงบทผู้หญิง

ลูดรุค (Ludruk) เป็นการแสดงประเภทหนึ่งในชาตะวันออก รูปแบบการแสดงดั้งเดิมที่นำเสนอด้วยคณะนักแสดง หรือนักแสดงตกล เชื่อว่าการแสดงนี้มีอายุย้อนไปถึงศตวรรษที่ 13 และใช้นักแสดงชายสวมบทบาทผู้หญิงที่ยังแสดงจนถึงปัจจุบัน นักแสดงใช้สำเนียงสุราบายา (Surabaya) เมืองสุราบายาเป็นเมืองใหญ่ที่อยู่อันดับสองของอินโดนีเซีย มีประชากรอาศัยอยู่จำนวนมากเจ้มเป็นสำเนียงที่ใช้ในทางการค้ามากที่สุด

ภาพที่ 4

นักแสดงลุต្ខรุคที่เป็นผู้ชายล้วน



Noted. From *The Ludruk theatre divas of Surabaya*, by A. Maloukos, 2021,
<http://www.lensculture.com/projects/1341484-the-ludruktheater-divas-of-s>

การใช้ผู้ชายแสดงบทบาทผู้หญิงในนาฏกรรมไทย

ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์นั้น ละครนอกใช้ผู้ชายแสดงเป็นผู้หญิง จนในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้ออกประกาศเรื่องละครผู้หญิง เมื่อ พ.ศ. 2398 พระราชนานพบรรมราชนฤญาติให้พระบรมวงศานุวงศ์ ขุนนาง และราษฎร มีคณะละครที่ใช้ผู้หญิงแสดงได้ ไม่ห้ามปรามาดังแต่ก่อน (ประชุมประกาศรัชกาลที่ 4 ภาค 2, 2464) เป็นเหตุให้เปลี่ยนแปลงการเล่นละคร ซึ่งเป็นของผู้ชายเล่นมาแต่ก่อน กลายเป็นผู้หญิงเล่น ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อละครสามารถที่จะสร้างผลประโยชน์ ให้กับผู้จัดการแสดงได้ จึงนำไปสู่การตั้งภาชนะละครในรัชกาลที่ 4 และเกิดบทละครจำนวนมาก (สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ, 2546, หน้าคำนำ) นอกจากนี้ เหตุที่ละครผู้ชายเปลี่ยนเป็นละครผู้หญิงไปโดยมากนั้น เพราะคณะละครหาเด็กผู้หญิงมาฝึกง่าย มีค่าใช้จ่ายน้อย เพราะเบื้องเครื่องแต่งตัวได้เอง เป็นต้น และผู้ที่มีงานต่างๆ พاويةไปเล่น จึงมีผู้นิยมหัดละครผู้หญิงมากขึ้นโดยลำดับ ถึงพากละครผู้ชายที่เล่นมาแต่ก่อน ก็เปลี่ยนไปเล่นผสมโรงกับละครผู้หญิง แต่ยังมีคณะละครอยู่คันหนึ่งที่ยังใช้ผู้ชายแสดงหั้งโรง คือ คณะละครของเจ้ากรับ เจ้าของคณะละครที่เกิดในสมัย

รัชกาลที่ 1 ตั้งคณะลงกรณ์มีชื่อเสียง หลังประกาศรัชกาลที่ 4 อนุญาตให้ผู้หญิงแสดงละครนั้น เจ้ากรับฝึกหัดให้ลูกหลวงในคณะเล่นผสมโรงกับผู้หญิงที่หัดขึ้นใหม่ แต่พอเมื่อหัดผู้หญิงรำพออกโรงแสดงได้เมื่อไร ก็มักมีข้าราชการที่มีบรรดาศักดิ์มาขอไป ภายในหลังจึงไม่ยอมเล่นผสมกับผู้หญิงอีก (สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ, 2546, หน้า 352-353)

เจ้านายทรงเล่นละครเรื่อง นิทราคริต พ.ศ. 2428 และ พ.ศ. 2435

นิทราคริต เป็นบทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อ พ.ศ. 2422 มีการจัดแสดงอย่างน้อย 2 ครั้ง เมื่อ พ.ศ. 2428 และ พ.ศ. 2435 ใช้นักแสดงชายแสดงในบทผู้หญิงทั้งสองครั้ง ในครั้งแรกนั้น โปรดเกล้าฯ ให้ปลูกโรงละคร ชั่วคราวขึ้นที่ชานด้านตะวันตก พระที่นั่งพิมานรัตยา ทรงเดือกด้วยกระเช้า ให้เข้าไปซักซ้อม หน้าพระที่นั่ง อีกทั้งเสด็จทอดพระเนตรการซ้อมเนื่อง ๆ (สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ, 2465, หน้าคำนำ)

ภาพที่ 5

นิทราคริต พ.ศ. 2422



หมายเหตุ. จาก ดำเนินการเล่นละครนิทราคริต, โดย สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ, 2465, พระนคร: โรงพิมพ์ไทย.

จากการพที่ 5 ที่ประทับนั่งกลาง คือ พะเจ้าน้องยาเธอ พระองค์เจ้าเกษมศรีศุภโยค (กรมหมื่นทิวกรวงศ์ประวัติ) ทรงแสดงเป็นอาบูหะชัน ส่วนนางกำนัล จากข่ายไปขวา พะเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นอติศร อุดมเดช พระอมรวิสัย (เจ้าพระยาสุรวงค์วัฒนศักดิ์ โトイ บุนนาค) พะเจ้าน้องยาเธอ พระองค์เจ้าวรวรรณการ (กรมพرانราชิประพันธ์พงศ์) พะเจ้าน้องยาเธอ พระองค์เจ้าโสนบันพิชิต (กรมทุนพิทยลักษณ์กุลจิตาดา) พะเจ้าน้องยาเธอ พระองค์เจ้าติศร กุมาร (กรมพระยาดำรงราชานุภาพ) และพะเจ้าน้องยาเธอ พระองค์เจ้า จิตราเจริญ (กรมพระยานริศราనุวัดติวงศ์)

ส่วนอีกครั้งหนึ่งแสดงเมื่อ พ.ศ. 2435 สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้า มหาวชิรุณหิศ สยามกุฎราชกุมาร ทรงชักชวนสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ พระเจ้าลูกยาเธอ และหม่อมเจ้าชายในโรงเรียนราชกุมาร ตั้งเป็นสมาคมเรียกว่า ราชกุลมารกดานุกรรณ์ จัดกิจกรรมซักข้อมูลน่องกระพุด แสดงเรื่อง นิทรรชาคริต ตอนแต่งงานอะบูหะชันกับ นางนอชาตอนอัวดัด ที่เกาะสีชัง

ภาพที่ 6

นิทรรชาคริต พ.ศ. 2435



หมายเหตุ. จาก ลิลิตนิทรรชาคริตกับดำเนenanและบทร้องลคร, โดย พระบาทสมเด็จ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, 2465, พระนคร: โรงพิมพ์ไก.

ที่ประทับนั่งอยู่นั้น คือ สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ามหาวชิราฐ ทรงแสดงเป็น นางโโซบิเด มเหศี แควยืนจากซ้ายไปขวา หม่อมเจ้าจุลติศ ในพระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นดำรงราชานุภาพ พระเจ้าลูกยาเธอ พระองค์เจ้าเพ็ญพัฒนพงศ์ สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธ์ กรมขุนนครสวรรค์รพินิต และหม่อมเจ้าการมงคลวงศ์ ในพระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นมหิศรราชหฤทัย

ขุนนางฝ่ายหน้าเล่นละครเรื่อง ไกรทอง รับเด็จจักรากลที่ 5 พ.ศ. 2440

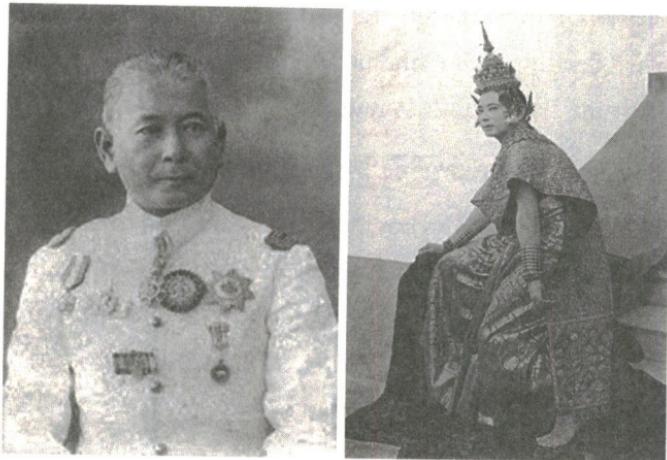
หลังจากรัชกาลที่ 5 เสด็จประพาสยกฯ ไปรับเด็จจักรากลที่ 5 ที่วัดพระนรินทร์ วันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2440 แต่ละหน่วยงานจัดมหรสพประเภทต่าง ๆ รับเด็จจันถีเดือนกุมภาพันธ์ เป็นเวลาเกือบสามเดือน ในการนี้ข้าราชการฝ่ายหน้าในนามกรีฑาสมอสรนำโดย พระยาธรรมจารยานุกูลมนตรี (ทองดี โชติกเสถียร) สถานายกราชกรีฑาสมอสร จัดแสดงละครเรื่อง ลังข์ทอง ตอนตีคลี ที่หน้าศาลสหทัยสมาคม เมื่อวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2440 (นับอย่างสำคัญคือ พ.ศ. 2441) หม่อมเจ้าจงจิตรณอม ดิศกุล (2513) บันทึกในเหตุการณ์ดังกล่าวว่า

“...ส่วนข้าราชการฝ่ายหน้านั้นรับเด็จด้วยการแสดงละครที่หน้าศาลสหทัย เล่นเรื่องลังข์ทองตอนตีคลี ข้าพเจ้าได้ไปดูละครครั้งหนึ่งก่อน เสด็จพระราชดำเนินกลับเล่นเรื่องไกรทอง ตัวละครมีพระครินธ์เป็นไกรทอง พระยาพิทักษ์ (หลุย ชาเวียร์) เป็นนางตะเกาทอง พระนรฤทธิ์ เป็นตะเกาแก้ว นายบุศย์มหินทร์เป็นนางวิมาลา ละครเล่นสนุกมาก มีการล้อเลียนต่าง ๆ เช่น ตอนทะเลาะวิวาทกัน บางทีก็พูดภาษาอังกฤษ จนคนดูชาครีนไปตาม ๆ กัน”

คณะของกรีฑาสมอสรนี้ได้แสดงถวายทั้งละครออกเรื่อง ลังข์ทอง และเรื่อง ไกรทอง นางรจนาแสดงโดยพระยาพิพัฒโนโกชา (เซเลสติโน ชาเวียร์ C.M. Xavier) ขุนนางชาวโปรตุเกสที่ดำรงตำแหน่งทูต宦ลองกระทำการต่างประเทศในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่แปลงสัญชาติเป็นคนไทยคนแรกและคนเดียว ท่านมีกิจการโรงสีข้าวส่วนตัว และมีที่ดินตรงสีลม ปัจจุบันคือ ซอยพิพัฒน์ ถนนสีลม

ภาพที่ 7

พระยาพิพัฒโนโกษา (เชเลสติน ชาเวียร์ C.M. Xavier) แสดงเป็นนางจันฯ



หมายเหตุ. จาก สมุดภาพสยามเรเนชองส์ ความทรงจำแห่งกรุงรัตนโกสินทร์เล่ม 2,
โดย หม่อมหลวงภักดิจันทร์ เกษมศรี, 2563, กรุงเทพฯ: สยามเรเนชองส์.

เรื่อง *My Friend Jarlet* ที่เจนิวา พ.ศ. 2440 และที่รัสเซีย พ.ศ. 2444

พุทธศักราช 2440 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จถึงกรุงเจนิวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ พระเจ้าลูกເຮືອແລະນັກเรียนທີ່ເຮັດວຽກໃນຢູໂປຕ່າງໄປຮອບເສດ්ຈ ມີການແສດງຕ່າງ ຈະເປັນການຮັ້ນເຮົາ ອາທິ ການຂັ້ນຂອງແລະແສດງ ດົນຕົ້ນໄທ ແລະການແສດງລະຄຽດພົດພາວຍາອັກຖຸ ທີ່ສົ່ງສົມເຕົຈພະບານໂຮສາທິຣາຊ ເຈົ້າຟ້າ ມහາວິຫານ ສຍາມມກງຽມຮາຊັກມາຮ ຈັດການແສດງລະຄຽດເຮືອງ *My Friend Jarlet* ຕ່າງແສດງ ເປັນມາຮັນງເອກຂອງເຮືອງ

ภาพที่ 8

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ ทรงแสดงเป็นมารี ในเรื่อง *My Friend Jarlet*



หมายเหตุ. จาก งานละครของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาวชิราฐ พระมงกุฎเกล้าเจ้าแผ่นดินสยาม, โดย หม่อมหลวงปืน มาลาภุล, 2552, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ในระหว่างที่สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราฐ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงศึกษาอยู่ในประเทศอังกฤษ และสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าจักรพงษ์ภูวนานุ ทรงศึกษาวิชาทหารอยู่ที่กรุงเชนต์ปีเตอร์สเบริก ประเทศครัสเซียนนั้น เมื่อคราวหยุดเทอม สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ เสด็จไปเยี่ยม สองพระองค์ทรงจัดการแสดงละครเรื่อง *My Friend Jarlet* อีกครั้ง ครั้งนี้เจ้าฟ้าจักรพงษ์ฯ แสดงเป็นมารี และมีพระบันทึก ส่วนพระองค์บรรยายการฝึกซ้อมและวันที่แสดงว่า (Chakrabongse & Hunter, 1994, pp. 50-54)

“วันที่ 6 มกราคม หลังจากเสวยอาหารกลางวัน ทั้งหมดก็ซ้อมละครเรื่อง *My Friend Jarlet* เราซ้อมกันไม่ได้เลย ทุกคนได้แต่หัวเราะกันตลอด เวลา สิทธิทำหน้าตาก และพูดผิดจังหวะ ส่วนฉันเองนั้นก็ไม่เคยได้หัวเราะ มากมายอย่างนี้มานานปีแล้ว อย่างไรก็ต้องในการซ้อมใหญ่ ทุกอย่างก็ต้องขึ้น แม้ว่า ซ่างเสื้อจะหัวเราะจนห้องคัดห้องแข็ง เมื่อเห็นเจ้าฟ้าจักรพงษ์ฯ ทรงแต่งหน้าและทรงชุดเป็นหญิง ... เมื่อถึงบทที่ฉันออก เลี้ยงปรบมือ

ต้อนรับจากผู้ชัม ช่วยทำให้ฉันรู้สึกดีขึ้นมา ... เมื่อ抢劫บลัง ผู้ชัมก็พากัน
ปรบมือถวาย ให้ร้องแสดงความพอใจ ส่วนฉันได้รับดอกไม้จากผู้ชัมด้วย
หลังจากนั้น เรายังไปร่วมรับประทานอาหารค่ำกับแขกที่รับเชิญมาจำนวนมาก
ของเรามี ฉันได้รับคำชมมากมายและได้รับการบอกเล่าว่าแสดงท่าทาง
เป็นลมได้เหมือนมาก ซึ่งก็ เพราะว่าฉันมีครุฑินั่นเอง”

ภาพที่ 9

สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าจกรพงษ์ภูวนາถ ในฉลองพระองค์สุภาพสตรี ทรงแสดง
เป็นมารี ในเรื่อง My Friend Jarlet ที่รัสเซีย พ.ศ. 2444



Noted. From *Katya & the Prince of Siam*, by N. Chakrabongse and E. Hunter,
1994, Bangkok: River Books.

กลุ่มนักแสดงชายละครวังสรายุรമย์ และคณะละครคืออยุธยาราม พ.ศ. 2445- พ.ศ. 2463

ระหว่างที่สมเด็จพระบรมไหรสาธิราช เจ้าฟ้ามเหวชิราฐ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จกลับจากต่างประเทศ พระองค์เสด็จประทับที่วังสรายุรเมย ต่อมาระงั้งทวีปัญญา สโนสร มีการออกหนังสือพิมพ์ทวีปัญญา และมีกิจกรรมการแสดงละคร ละครที่แสดง ในช่วงนี้ โปรดเกล้าฯ ให้ข้าราชการบริหารและมหาดเล็กในพระองค์ซึ่งเป็นผู้ชายแสดง แต่หาก เป็นละครรำหรือโขนละครพบว่า ยังมีครุญหัญญาแสดงอยู่บ้าง ทรงกำหนดตัวละคร ให้แก่บรรดาข้าราชการบริหาร มหาดเล็ก และข้าราชการ ตามแต่โอกาส จำนวน และสถานที่ บางเรื่องมีนักเรียนเลือป้าเข้าร่วม บางเรื่องที่แสดงตามหัวเมือง ก็จะมีข้าราชการตาม หัวเมืองมาร่วมแสดงด้วยกัน ดังมีตัวอย่างข้าราชการบริหารที่แสดงในบทบาทผู้หัญญา และ ภาพถ่ายเท่าที่หาได้ ดังในระเบียบการละครเรื่อง เทียนแกรู่กุ บทพระราชินพนธ์ของ สมเด็จพระบรมไหรสาธิราชฯ เมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2452 ที่โรงละครทวีปัญญา พระราชอุทยานสรายุรเมย มีนักแสดงชายที่แสดงบทบาทผู้หัญญา ได้แก่ หม่อมหลวงเพื้อ (เจ้าพระยารามราษฎร) แสดงเป็นแม่กลิ่น หม่อมหลวงพื้น (พระยาอนิรุทธเทวา) แสดงเป็น แม่นิล นายหลาน (พระราชนิรันดร์) แสดงเป็นแม่เหลียน นายพงษ์ แสดงเป็นคุณแม่เชี่ยว มีภาพของนักแสดงชายบางท่านเท่าที่สืบค้นได้ดังนี้

- เจ้าพระยารามราษฎร (ม.ล.เพื้อ พึงบุญ)

เป็นบุตรพระยาประเสริฐอุปการ (ม.ร.ว.滥ม้าย พึงบุญ) กับพระน姆ทัต (ซึ่งเป็นพระน姆ของสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ามเหวชิราฐ) รับราชการในสมเด็จ พระบรมไหรสาธิราช เจ้าฟ้ามเหวชิราฐ สiammugkrachakumara เมื่อ พ.ศ. 2446 มีความ สามารถในด้านนาฏศิลป์เป็นอย่างยิ่ง ดังเห็นได้จากพระราชหัตถเลขาในบทพระราชินพนธ์ เรื่อง รามเกียรตี บทร้องและบทภาค พระราชนทรัมภิรากุณยาตให้พิมพ์จาก ในงานฉลองพระสุบรรณบัญของเจ้าพระยารามราษฎร วันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2464 ว่า “เป็นผู้ที่ได้ใจเป็นอันมากในวิชาลครตามแบบโบราณของไทยเราอันเป็นวิชาที่นับวัน มีแต่จะเลื่อมสูญไป” (พระบาทสมเด็จพระมกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, 2464, หน้าคำนำ) พบว่า ในช่วงที่พระองค์เสด็จประทับอยู่ที่วังสรายุรเมยนั้น ม.ล.เพื้อ มีโอกาสได้แสดง บทบาทผู้หัญญา อย่างในเรื่อง ชิงนาง แสดงเป็นแม่เลี้ยงนางเอกของเรื่อง จากภาพถ่าย ของหอดหมายเหตุแห่งชาติ ม.ล.เพื้อ yangอยู่ในวัยหนุ่ม ไม่น่าจะถึงยังสิบปี

ภาพที่ 10

เจ้าพระยารามราชพ (ซ้าย) และคุณหญิงประจำวน ภริยา (ขวา) เจ้าพระยารามราชพ แสดงเป็นแม่เลี้ยบ ส่วนนายพงษ์แสดงเป็นแม่ลำไย ในเรื่อง ชิงนาง



หมายเหตุ. จาก การแสดงละครพระราชพินธ์รัชกาลที่ 6 เรื่อง ชิงนาง, โดย สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, ม.ป.ป., รหัสเอกสาร M7500044, ภาพถ่าย.

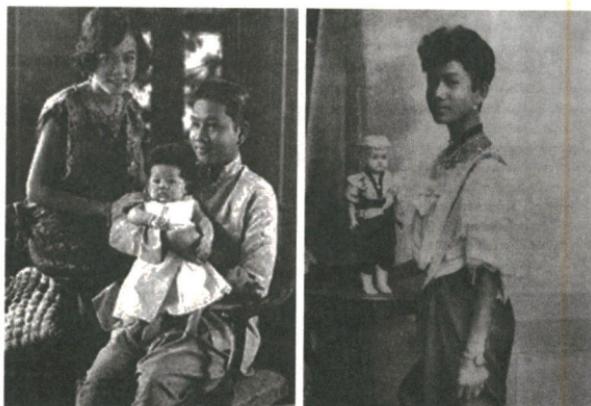
เรื่องชิงนาง บทพระราชพินธ์ที่ทรงดัดแปลงมาจากละครชั้นหัวเรื่อง *The Rivals* ของ Richard Brinsley Sheridan ขณะทรงดำรงตำแหน่งนายกทวีปัญญาสมอสร (นายก ท.ป.ส.) มีพระราชพินธ์คำนำของเรื่องว่า ใช้เรื่องภาษาอังกฤษเป็นโครงแต่งขึ้นใหม่โดยมาก และตอนจบนั้นแก้ใหม่เพื่อให้เป็นเรื่องเหมาะสมกับการที่อาจจะเป็นไปได้ในเมืองไทย (พระบาทสมเด็จพระมหابูพากลฯ เจ้าอยู่หัว, ม.ป.ป.) เรื่องนี้กล่าวถึงชายหนุ่มที่ต้องชิงกันเพื่อให้ได้นางเอกมาครอบครอง เป็นเรื่องวุ่นวายโกลาหล ตลอดขั้น และคลีเคลียเมื่อความจริงในท้ายเรื่องปรากฏ เครื่องแต่งกายของแม่เลี้ยบ สวมเสื้อลูกไม้ นุ่งโง่กระเบน ส่วนแม่ลำไยเป้าของนางเอกเป็นเสื้อลูกไม้แขนยาว คอตั้งตกแต่งด้วยลูกไม้ ตามสมัยนิยมช่วงปลายสมัยรัชกาลที่ 5 พันด้วยผ้าสีใบ นุ่งโง่กระเบน ทั้งนี้ละครเรื่องที่ ม.ล.เพื่อแสดงเป็นผู้หญิงมีน้อยมาก ส่วนใหญ่แสดงบทผู้ชายมากกว่า

- พระยาอนิรุทธเทวา (ม.ล.พื้น พึงบุญ)

เป็นน้องของเจ้าพระยารามราษฎร์ รับราชการเป็นมหาดเล็กในสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้าฯ บริหาร สยามมกุฎราชกุมาร เมื่อ พ.ศ. 2446 ในตำแหน่งมหาดเล็ก ห้องพระบรรทม และได้เลื่อนตำแหน่งมาเป็นลำดับ จนเป็น อธิบดีกรมมหาดเล็ก และผู้บัญชาการกรมมหรสพ ท่านมีความสามารถทางนาฏศิลป์ในการแสดงโขน ได้รับบทเป็นพระลักษณ์ คู่กับเจ้าพระยารามราษฎร์ซึ่งเป็นพระราม และมีความสามารถในการแสดงละครบทพระราชนิพนธ์ ด้วยบุคลิกที่สุภาพ นุ่มนวล จึงมักรับบทบาทแสดงเป็นผู้หญิง แต่ก็ไม่พ้นคำครหานินทา ดังที่คุณหญิงเฉลา อนิรุทธเทวา เล่าไว้ว่า “จนครีๆ นีกว่าพ่อใจ เป็นผู้หญิง ชอบเลียนแบบอย่างผู้หญิง เพราะพ่อเป็นคนเอื้อทางร่างกาย จริตกิริยา เหมือนผู้หญิง แต่แม้จริง พ่อเป็นสุภาพบุรุษที่มีใจเข้มแข็ง บึกบึน เดี๋ยว มั่นคง อดทน กล้าหาญ ไม่แพ้ชายชาตรีทั้งหลาย” (เฉลา อนิรุทธเทวา, 2494, หน้า 11) ภายหลัง รัชกาลที่ 6 สรรคต พระยาอนิรุทธเทวาได้ลาออกจากราชการ จัดตั้งคณะนาฏศิลป์ เรียกว่า “คณะละครบรรทมสินธุ์” ท่านได้ช่วยอุปถัมภ์นาฏศิลป์และให้การสนับสนุน กรมศิลปกรเริ่มพื้นฟูการแสดงนาฏศิลป์ไทย

ภาพที่ 11

พระยาอนิรุทธเทวา (ซ้าย) และคุณหญิงเฉลา (ขวา) พระยาอนิรุทธเท瓦ในบทบาท การแสดงเป็นผู้หญิง ไม่ทราบเรื่องและปี



หมายเหตุ. จาก พื้นรำลึก. ใน ประมวลบทพระราชนิพนธ์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวภาคปกิณกะ, โดย เฉลา อนิรุทธเทวา, 2794, พระนคร: โรงพิมพ์พระจันทร์.

- ชุมนุมพิศวง (แคม ศิลปชีวิน) ตัวนางในโขนและละคร

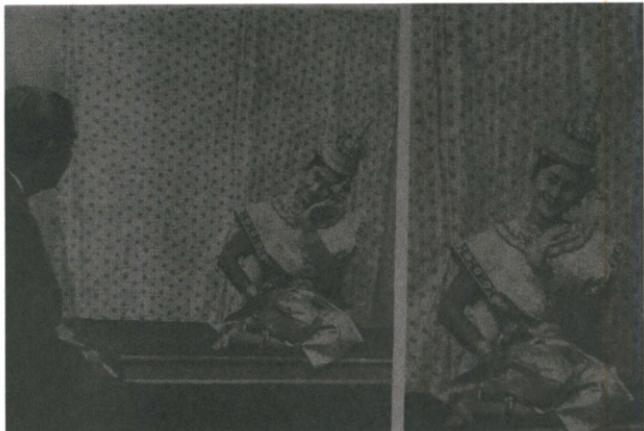
ในการแสดงโขนของรัชกาลที่ 6 นั้น ยังคงให้ผู้ชายแสดงเป็นบทผู้หญิง อาจจะด้วยความสะดวกในการแสดงบทบาทที่อาจต้องมีแต่ถูกเนื้อต้องตัวในบทต่าง ๆ และอยู่ในหมู่ข้าราชการบริพารที่เป็นมาตุภูมิเล็กผู้ชาย จึงไม่สะดวกที่จะมีผู้หญิงอยู่ฝึกซ้อมด้วยดังในบันทึกความทรงจำของเสวกโท จมีน์มานิตย์นเรศ (เฉลิม เทเวตนันทน์) กล่าวถึงการฝึกหัดตัวนางที่เป็นผู้ชายว่า ครูเลือกคนที่อ่อนแอน เออกลม แล้วครู เช่น หม่อมครูตุวนเรยกไปไว้ที่ห้องท่าน เพื่อให้ฝึกหัดคลาน หมอบ เดินให้มีกริยาท่าทางลงมายังผู้หญิงที่สุดผู้ที่แสดงเป็นตัวนาง ต้องหัดห่วงทวีชาหมอบคลานให้ได้อย่างผู้หญิง เวลาพูดต้องบีบเสียง เพราะโขนแต่ก่อนไม่นิยมใช้ผู้หญิงเป็นนางอย่างปัจจุบัน เห็นจะเป็นเพราะบทบาทต้องคลุกคลีปะปนกับผู้ชาย เลยต้องใช้ผู้ชายจริง ๆ

ในระเบียบการละครดีกัดبارรพ สำเนาลายพระพระราชนัตรณ์ตกละเข้าพระบาทสมเด็จพระมหามนูญเกล้าเจ้าอยู่หัว เรื่องรามเกียรติ ตอนนางloy แสดงโดยราชเสวกกรมโขนหลวง เมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2457 ระบุละครตัวนางฝ่ายยักษ์หลายคน ได้แก่ นางตรีชา แสดงโดยหมื่นเจนกรกิจ นางเบญญา แสดงโดยขุนวีไลยวงศ์ นางเบญญา แปลง และนางสีดา แสดงโดยนายแคม ศิลปชีวิน

นายแคม ศิลปชีวิน หรือชุมนุมพิศวง เมื่อยังเล็กเคยเป็นศิษย์ของครูหลายท่าน ด้วยกัน อาทิ หม่อมตลับ ในเจ้าพระยาเทเวศร์วงศ์วิวัฒน์ หม่อมวัน พระยานัฏกานธรรักษ์ และท้าวศรีสุนทร เข้ารับราชการในกรมมหาราชเมื่ออายุ 14 ปี แสดงเป็นนางศกุนตลา เมื่ออายุ 15 ต่อมาได้รับบรรดาศักดิ์เป็น ชุมนุมพิศวง ในสมัยรัชกาลที่ 7 ต่อมาเมื่อวีการยุบกรมมหาราช ไปประกอบอาชีพอื่น จนกลับมาเป็นครูสอนตัวนางในโรงเรียนนาฎศิลป์ช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 (จักรพันธ์ ໂປຍກຸຕ, 2519, หน้า 13-19)

ภาพที่ 12

ท่าอย่างของนางกษัตริย์ และท่าอย่างของนางตลาด สัมภาษณ์โดย ม.ร.ว. ศึกฤทธิ์ ปราโมช



หมายเหตุ. จาก ภาพชุดรายการของดีของเรา, โดย 'รังค์ วงศ์สวัสดิ์, 2503, สยามรัฐ สัปดาห์วิจารณ์, 25-28.

- พระไฟจันทร์ (ทองเหลือง สุวรรณภรณ์) ตัวนางโจน และฉุยฉายพระมหาณ์ คนแรก

เป็นบุตรของพระยาณัฏฐกันธุรักษ์ (ทองดี สุวรรณภรณ์) เจ้ากรมโขนหลวง 罵ราดา ชื่อพวง เป็นนักเรียนมหาดเล็กหลวงเลขประจำตัว 10 เข้ารับราชการในกรมมหาเสพหลวง กรมมหาดเล็กหลวง พ.ศ. 2460 หลังรัชกาลที่ 6 สรรคต ยุบกรมมหาเสพ จึงโอนไปรับราชการในกระทรวงจังจันเกี้ยวนาย อายุ ตำแหน่งสุดท้าย คือ หัวหน้าการเงินในกองคลัง สำนักพระราชวัง นามท้องแล่ง ปรากภูในรายงานตัวละครตัวนางบทพระราชนิพนธ์ รัชกาลที่ 6 หลายตอน อาทิ แสดงเป็นตัวนางตอนรามสูรชิงแก้วกับพีธิกุณภ尼ฯ โขนสมคัครเล่น ช่วยงานเปิดโรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยม วันสาร์ที่ 25 ธันวาคม ร.ศ. 128 (พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, 2452) เป็นนางเบญจกัลย์ในตอนแพลงก์เมื่อวันที่ 9-10 มกราคม พ.ศ. 2455 (พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, 2454) และในงานฉลองพระสุพรรณบุษของเจ้าพระยารามราชพ เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2464 แสดงเป็นฉุยฉายพระมหาณ์ในละครเบิกโรงเรื่อง ดีกดำบรรพ พระราชนิพนธ์ของรัชกาลที่ 6 ซึ่งพระยาณัฏฐกันธุรักษ์เป็นผู้คิดทำและฝึกหัด (จักรพันธ์ โปษยกฤต, 2519, หน้า 13-19)

ภาพที่ 13

หลวงไโพเจตวนันทการ (ทองแล้ง สุวรรณภรณ์) ขณะอายุได้ 77 ปี แสดงท่าอ่ายของตัวนาง



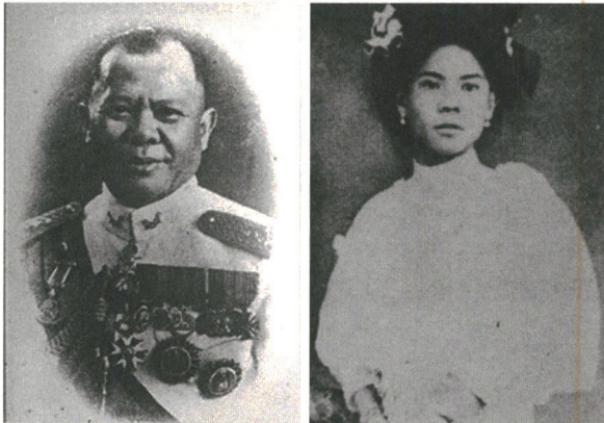
หมายเหตุ. จาก หลวงไโพเจตวนันทการ ฉุยฉายพราหมณ์คนแรก ใน อุณากรนีในการพระราชทาน เพลิงศพหลวงไโพเจตวนันทการ, (หน้า 13-19) โดย จักรพันธ์ โปษยกฤต, 2519, ม.ป.ท.

- พลโทพระสาวกยสุขดิการ (กระมล โชคิกเสถียร) แสดงเป็นแม่สายหยุด ในเรื่องความดีมีFFE

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อครั้งดำรงพระอิสริยยศสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ พระราชนิพนธ์เรื่อง ความดีมีFFE ให้นักเรียนนายร้อยแสดงในงานฉลองธงชัยเฉลิมพลวันที่ 26 พฤษภาคม ร.ศ. 127 (พ.ศ. 2451) เป็นเรื่องเกี่ยวกับ การสอบสวนสืบสวน ความรักษาติด การจงรักภักดีต่อพระมหาบัตริย์ การหาตัวผู้ร้ายที่แอบแฝงมาโจกรกรรมข่าวภัยในค่ายทหาร และการรักษาความลับทางราชการ บทนางเอกนี้ โปรดเกล้าฯ ให้ร้อยตรีกระมล บุตรของพระยาธรรมจารยานุกูลมนตรี (ทองดี โชคิกเสถียร) แสดงเป็นแม่สายหยุด สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ทรงควบคุมการฝึกซ้อม ตลอดจน ออกแบบฉกต่าง ๆ ด้วยพระองค์เอง ร้อยตรีกระมลเข้ารับราชการทหารในเวลาต่อมา ตำแหน่งสุดท้าย คือ พลโทพระสาวกยสุขดิการ อดีตผู้บัญชาการเสนอธิการกองทัพบก พ.ศ. 2473-2474

ภาพที่ 14

พลโทพระสรากยสุขดิการ เมื่อยังเป็นนักเรียนนายร้อยกรมล โชติกเสถียร แสดงเป็นแม่สายหยุด ในเรื่อง ความดีมีไขย เมื่อ พ.ศ. 2451



หมายเหตุ. จาก งานละครของพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินธรรมหวานชิราภูด พระมงกุฎเกล้าเจ้าแผ่นดินสยาม, โดย หม่อมหลวงปืน มาลาภุล, 2552, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พระมหามนตรีครองครักษสมุห (ฉัตร โชติกเสถียร) แสดงเป็นแม่ล้ม

เป็นบุตรพระยาธรรมราชนกุลมนตรี (ทองดี โชติกเสถียร) เป็นมหาดเล็ก ในสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อ พ.ศ. 2457 ในตำแหน่ง นายรองสนิท จนเป็น จมีมหาดเล็ก พ.ศ. 2465 และในรัชกาลที่ 7 เป็นเจ้ากรมมหาดเล็ก และเจ้ากรมพระธรรมข่าวรักษapharawong ได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ พระมหามนตรีครองครักษสมุห ท่านมีโอกาสแสดงละครพระราชนิพนธ์ในบทบาทผู้ชายและผู้หญิงหลายเรื่อง และมี นามแฝงพระราชทานว่า นายร่ม สว่างนาน ในละครเรื่อง มหاتมะ แสดงเป็นแม่ล้ม ซึ่งท่านรู้สึกภาคภูมิใจมาก ได้เล่าให้ลูก ๆ พังว่า “พ่อรู้สึกตื่นเต้นที่ได้แต่งตัวสวย และยัง ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากทูลกระหม่อมพ้าหญิง (สมเด็จพระเจ้าฟ้าวไลยอลองกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชสิรินธร) ทรงพระกรุณาแต่งวิกผมให้” ภายหลังท่านมีส่วนในการสร้างคณะละครสมัครเล่น จัดแสดงละครตามบทพระราชนิพนธ์ ซึ่งว่า คณะละคร ศรีอยุธยารามนุสรณ์ เพื่อเทิดพระเกียรติ เผยแพร่พระเกียรติคุณ และหารายได้บำรุง

การกุศล ออกรากาศทางสถานีโทรทัศน์ รายการวิทยุ ตามโอกาสต่าง ๆ (อนุสรณ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ พระมหามนตรีรึองครักษ์สมุห ต.จ. (ฉัตร โชคิกเสถียร), 2533) ภาคที่ 15

พระมหามนตรีรึองครักษ์สมุห (ฉัตร โชคิกเสถียร) แสดงเป็นแม่ล้ม ในเรื่อง มหาตมะ พ.ศ. 2457



หมายเหตุ. จาก อนุสรณ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ พระมหามนตรีรึองครักษ์สมุห ต.จ. (ฉัตร โชคิกเสถียร), 2533, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.

ยุคละครชายจริงหญิงแท้

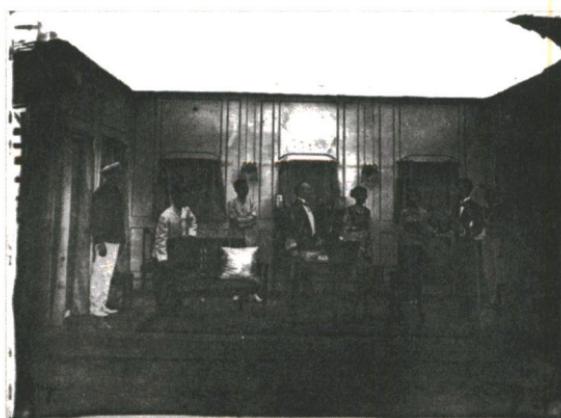
การใช้ผู้ชายแสดงละครของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวนี้ มีมาจนราว พ.ศ. 2463 ยกเว้นการแสดงละครบางเรื่องที่โปรดเกล้าฯ ให้ครุฑ์ครุษ์ผู้หญิงร่วมแสดง รวมทั้งละครพุกดากษาอังกฤษ ที่ปรากฏหลักฐานว่ามีสุภาพสตรีไทยร่วมแสดงด้วย จนกระทั่งต้นเดือนตุลาคม พ.ศ. 2463 ในงานประภาดากษาฯ ณ พระราชวังพญาไท พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพบกับหน่ออมเจ้าวรรณวิมล พระธิดาของพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ ต่อมาระงองค์พระราชนານให้ใหม่ ว่า หน่ออมเจ้าวัลลภารเทวี และโปรดเกล้าฯ ให้สถาปนาขึ้นเป็น พระวรกัญญาประทาน พระองค์เจ้าวัลลภารเทวี เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน และทรงแต่งตั้งนางสนองพระโอษฐ์ และข้าราชการพิการฝ่ายในที่เป็นผู้หญิง เมื่อราชสำนักที่เคยมีแต่ผู้ชายล้วน มีผู้หญิง จึงมีการซ้อมละครพุดในราชสำนักที่ใช้ชายจริงหญิงแท้เกิดขึ้น ม.ล.ปืน มาลาภูบันทึกไว้ว่า ละครที่ซ้อมโดยใช้ชายจริงหญิงแท้เรื่องแรก คือเรื่อง งดการสมรส ซ้อมเมื่อวันที่ 21

ตุลาคม พ.ศ. 2463 แต่วันที่แสดงจริง คือ วันที่ 6 พฤศจิกายน นั้น โปรดเกล้าฯ ให้แสดงเรื่อง **เจ้าช้า, สารวัด!** ก่อนเรื่องอื่น (ปั่น มาลาภุล, 2552, หน้า 292)

วันที่ 6-7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2463 มีการแสดงละครสั้น 4 เรื่องแรก โดยมีผู้หญิงแสดงเป็นนางเอกและ ตัวละครที่เป็นผู้หญิง คือ เรื่อง **เจ้าช้า, สารวัด!** แสดงบทผู้หญิงโดย หม่อมเจ้าศรีสองคณกุล วรรณรรณ และหม่อมสุ่น วรรณรรณ ณ กรุงเทพ ส่วนพระยาอนิรุทธเท华ที่เคยแสดงบทผู้หญิงนั้น ก็ได้กลับมาแสดงเป็นผู้ชาย ดังในคุลสมิตรบุว่า “ที่เคยเห็นเป็นตัวผู้หญิงได้อย่างดี มาเป็นผู้ชายคราวนี้ ความดีก็ไม่ผิดแพกไปเลย” (พรหมบุตร, 2463, หน้า 91) เรื่องที่ 2 งดการสมรส นางสาววัน วรารสิริ เคยแสดงละครภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษมาแสดงภาษาไทยเป็นครั้งแรก เรื่องที่ 3 ขมสมน้ำยา มีนางชื่อ สมรรยา และเรื่องที่ 4 คือเรื่อง **โพงพาง** เป็นครั้งแรกที่ พระองค์วัดลพบุหเวที ทรงเล่นละครพูด ร่วมกับหม่อมเจ้าลักษณ์ลิลวัณ พระบาทสมเด็จพระมหานครเจ้าอยู่หัว ทรงแสดงเป็น นายพลเรือโทพระยาสมุทโธธิน หม่อมเจ้าหญิงลักษณ์ลิลวัณ ทรงแสดงเป็นนางสาวสายหยด สมุททาามน์ พระยาประสิทธิศุภการ แสดงเป็นนายเรือเอก หลวงเชี่ยวหลาร พระยาอนิรุทธเท华 แสดงเป็นนายประมูล มีนากร และพระยาสุจิตรธรรม แสดงเป็นพระวิสูตรพานิช

ภาพที่ 16

การแสดงเรื่อง **โพงพาง** พ.ศ. 2463



หมายเหตุ. จาก การแสดงละครพระราชพิธีรัชกาลที่ 6 เรื่อง **โพงพาง**, โดย สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, ม.ป.ป., รหัสเอกสาร M7500037, ภาพถ่าย.

บทสรุป

การใช้ผู้ชายแสดงบทบาทผู้หญิงมีมานานแล้วในโลก ด้วยธรรมเนียม จริต ประเพณี และกฎหมาย ทั้งในต่างประเทศและประเทศไทย และมีจนถึงปัจจุบัน การแสดงข้ามเพศ จึงเป็นวัฒนธรรมการแสดง ที่ไม่ใช่เรื่องแปลกแต่อย่างใดที่ให้ผู้ชายแสดงบทบาทของผู้หญิง

การแสดงบทบาทข้ามเพศนี้ ถือเป็นการแสดงความสามารถของผู้แสดงว่าจะ สามารถบทบาทเป็นผู้หญิงได้เหมือนมากันอย่างเพียงใด สามารถเก็บรายละเอียดความเป็นผู้หญิง สื่อออกมาให้ผู้ชมได้รับรู้อย่างได้ มีใช้เป็นเรื่องง่ายที่จะแสดงได้ จำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้ วิธีการพูด การเดิน ลักษณะกิริยาท่าทาง ที่อ่อนช้อยเหมือนผู้หญิง การใช้วงศ์และเหลี่ยม ของร่างกาย โดยให้ผู้ชมไม่รู้สึกอิดอัดหรือรู้สึกตกลงขั้น ตัวอย่างเช่น ในสมัยพระบาท สมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ทรงแสดงในบทของผู้หญิงเมื่อยังทรงพระเยาว์ และทรงแสดงละครขณะประทับในต่างประเทศ เมื่อเดี๋จกับมาในระหว่างประทับอยู่ที่ พระราชวังสราญรมย์ โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งคณะโโนนสมัครเล่นขึ้น รวมทั้งละครพูด ก็กำหนด ให้ผู้ที่แสดงทั้งเป็นมหาเด็ก ข้าราชการพิพากษา ขุนนาง ข้าราชการ นักเรียนเสื้อป่า แสดง บทบาทของตัวนางและผู้หญิง แต่ทั้งนี้มิได้มีข้อห้ามแต่อย่างใด ด้วยปรากฏว่ามีการแสดง ของครุฑครุษ์ผู้หญิงร่วมบังตามโอกาสต่าง ๆ ตลอดจนการแสดงละครพูดภาษาฝรั่งเศส ที่มีสุภาพสตรีชาวไทยแสดงร่วมด้วย จนเมื่อ พ.ศ. 2463 หลังจากทรงมีพระคุ่มมั่น และ เริ่มมีฝ่ายใน จึงเกิดการแสดงละครแบบใช้ชายจริงหญิงแท้ขึ้นในการแสดงของพระองค์ ในคณะศรีอยุธยาราม เมื่อ พ.ศ. 2463 และแสดงตลอดมาจนสิ้นรัชกาล จนกระทั่งปัจจุบัน ก็ยังมีการแสดงบทบาทผู้หญิงในละครอยู่ เช่น ครุศุภชัย จันทร์สุวรรณ ได้รับการยอมรับว่า แสดงบทนางรจนาได้อย่างอ่อนช้อยงาม จนมีผู้เปรียบเปรยว่ารำได้สวยงามยิ่งกว่าผู้หญิง จริง ๆ เสียอีก จึงเป็นการท้าทายความสามารถของผู้แสดง ผู้ที่สวมบทบาทแสดงได้ทั้ง ชายและหญิง จนเห็นความแตกต่างเช่นนี้ นับว่าเป็นศิลปะการแสดงที่ใช้ความสามารถ ของผู้แสดงอันเป็นเอกลักษณ์ มีความซับซ้อน และมีลักษณะพิเศษอย่างแท้จริง

กิตติกรรมประกาศ

ได้รับทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์สำหรับนิสิต จากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

- จงจิตราโนม ติศกุล, หม่อมเจ้า. (2513). รับสืดต่อ ร.ศ. 116 (พ.ศ. 2440). พระนคร: โรงพิมพ์กุญชณ์ปกรณ์.
- จักรพันธ์ โปษยกฤต. (2519). หลวงไผ่จิตรนันทการ อุจฉายพระมหาณัคณ์แรก. ใน อนุสรณ์ ในการพระราชทานเพลิงศพหลวงไผ่จิตรนันทการ (หน้า 13-19). ม.ป.ท.
- จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. (2465). ลิลิตนิทรรชาคริตกับดำเนินงานและ บทร้องละคร. พระนคร: โรงพิมพ์พีที.
- เฉลา อนรุทธเทวา. (2494). พื้นรำเล็ก. ใน ประมวลบทพระราชนิพนธ์พระบาทสมเด็จ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวภาคปกินกง. พระนคร: โรงพิมพ์พระจันทร์ ดำเนரาชานุภาพ, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยา. (2465). ดำเนินการเล่นละคร นิทรรชาคริต. พระนคร: โรงพิมพ์พีที.
- ดำเนรากานุภาพ, สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยา. (2546). ละครพื้นรำ: ประชุม เรื่องละครพื้นรำกับบรร婢ำเต้น ตำราพื้นรำ ดำเนินเรื่องละครอีเหนา ดำเนิน ละครดีก์ดำเนรรฟ์. กรุงเทพฯ: มติชน.
- ประชุมประกาศรัชกาลที่ 4 ภาค 2. (2464). พระนคร: โรงพิมพ์โสภณพิพ्रพรรณการ. เข้าถึงได้จาก <https://vajirayana.org>. ประชุมประกาศรัชกาลที่ ๔-ภาค-๒.
- ปั่น มาลากุล, ม.ล. (2552). งานละครของพระบาทสมเด็จพระรามธิบดีศรีสินธ์ มหาวชิราฐ พระมงกุฎเกล้าเจ้าแผ่นดินสยาม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- พรหมบุตร. (2463, 13 พฤษภาคม). คณะศรีอยุธยารม. ดุสิตสมิท, หน้า 81-96.
- ภักภรณ์จันทร์ เกษมศรี, ม.ล. (2563). สมุดภาพสยามเรเนซองส์ ความทรงจำแห่งกรุง รัตนโกสินทร์เล่ม 2. กรุงเทพฯ: สยามเรเนซองส์.
- มงคลเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. (2452). สำเนาลายพระราชหัตถเลขา บทร้อง และพากย์เจรจา ตอนรามสูรชิงแก้ว กับพิธีกุณภ尼ยา. พระนคร: หอวิชา RVA อนุสรณ์.
- มงคลเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. (2454). สำเนาลายพระราชหัตถเลขา บทโขน ตอนเผาลงกา โขนมหาดเล็ก (โรงข้าหลวงเดิม). พระนคร: หอวิชา RVA อนุสรณ์.

- คงกูฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. (2464). รวมเกียรติ บทองและบทพากย์พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิรา沃ท พระมกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว. พระนคร: หอวชิราวนุสรณ์.
- คงกูฎเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. (ม.ป.ป.). สำเนาลายพระราชหัตถเลขา บทพระราชนิพนธ์เรื่อง ชิงนาง. พระนคร: หอวชิราวนุสรณ์.
- วงศ์ วงศ์สวัสดิ์. (2503, กุมภาพันธ์ 7). ภาคชุดรายการของดีของเรา. *สยามรัฐลับดาห์วิจารณ์*, หน้า 25-28.
- สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). การแสดงละครพระราชนิพนธ์รัชกาลที่ 6 เรื่องโพงพาง. รหัสเอกสาร M7500037. ภาคถ่าย.
- สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). การแสดงละครพระราชนิพนธ์รัชกาลที่ 5 เรื่องนิทรราชคริต. รหัสเอกสาร M7500039. ภาคถ่าย.
- สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). การแสดงละครพระราชนิพนธ์รัชกาลที่ 6 เรื่องชิงนาง. รหัสเอกสาร M7500044. ภาคถ่าย.
- อนุสรณ์ในงานพระราชทานเพลิงคพ พระมหามนตรีรัชกาลปัจจุบัน ต.จ. (ผู้ตัดสินใจ). (2533). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนห้องคิน.
- Alchin, L. K. (2005). *Interesting information about the Globe Theatre Female Roles during the life and times of William Shakespeare and Elizabethan London, England*. Retrieved from <http://www.bardstage.org/globe-theatre-female-roles.htm>.
- Bruhat, H. (2019). *Theatre Kabuki*. Retrieved from <https://fineartamerica.com/featured/theatre-kabuki-bando>.
- Chakrabongse, N., & Hunter, E. (1994). *Katya & the Prince of Siam*. Bangkok: River Books.
- Cooper, R. (1818). *National portrait gallery*. Retrieved from <https://www.npg.org.uk/collections/search/portrait/mw141137/Edward-Kynaston>.
- Daisog, R. R. (2017). *Onnagata: The ideal lady whom no woman could ever be post in Traditional Culture*. Retrieved from <https://pop-japan.com/culture/onnagata-the-ideal-lady-whom-no-woman-could-ever-be>.

- Fang, L. (2014). *120th Anniversary of Mei Lanfan*. Retrieved from http://en.chinaculture.org/info/2014-10/23/content_570582.htm.
- Howe, E. (1992). *The first English actresses: Women and drama, 1600-1700*. New York, USA: Cambridge.
- Maloukos, A. (2021). *The Ludruk theatre divas of Surabaya*. Retrieved from <http://www.lensculture.com/projects/1341484-the-ludruk-theater-divas-of-s>.
- Shiue, A. (2014). *120th Anniversary of Mei Lanfang at Lincoln Center*. Retrieved from <http://www.beyondchinatown.com/2014/08/19/120th-anniversary-of-mei-lanfang-at-lincoln-center/>.
- Thowok, D. N. (2015). Cross Gender in Indonesian Tradition. Committee of Princess Maha Chakri Sirindhorn Anthropology Centre (editors), *Folk Performing Arts in ASEAN: The SAC International Conference 2015 on 4th-6th September 2015* (pp. 606). Sirindhorn Anthropology Centre, Bangkok, Thailand.
- Worthen, B. W. (1996). *The harcourt brace anthology of drama*. Fort Worth: Harcourt Brace College.